

Lógin um filmseftirlit skal haldast

Tíðindaskriv frá Filmseftirlitinum

Tíðliga á heysti 1984 samtykti lögtingið nýggja lóg um filmseftirlit, og kom henda lóg eisini at fevna um innspæld videobond til leigu ella sølu í Føroyum. Lógin varð lýst í Dimmal stutt eftir.

Í feb. í ár lýsir so landsstýrið kunngerð um filmseftirlit at koma í gildi 15. mars 1985 fyri nýinnfluttar filmar/videoogram og 1. mai 1985 fyri tilikar filmar/videoogram, sum frammánundan eru í umfari í Føroyum.

Við soleiðis at veita films- og videoograminn-

flytarum rimiligar stundir til at lata seg skráseta hjá filmseftirlitinum og samstundis skjást til bar lata filmseftirlitinum neyðugt kaningartilfar, var ætlanin, at aftaná 1. mai 1985 skuldu allir filmar og øll videoogram til sølu ella leigu í Føroyum vera undir eftirliti filmseftirlitsins og hava góðkenning tess.

Hóast flestu videoogram-handlarnir hava gjørt eftir lógini og kunngerðini, og eftir munnligu og skrivligu boðum filmseftirlitsins um at lata filmstíllar inn á avgreiðslu filmseftirlitsins í rumari tíð og hava fingið rimiliga skjóta avgreiðslu og sostatt hava síni viðurskifti mótvegis filmseftirlitinum og kundunum í lagi, so hava aðrir videoogramhandlar verið ov seinir á veg til at nakar møguleiki var fyri at avgreiða teir, til ta í landsstýrskunngerðini ásettu freistina 1. mai 1985.

Harumframt kemur so, at varhugi er um, at onkur av skrásettu videoogram-handlunum enn ikki hava latið filmseftirlitinum tíllar um teirra vøruúrval, eins og onkur kanska als ikki hevur latið við seg koma tiansheldur latið seg skrásett.

Sambært lógina og kunngerðina vildu avleiðingarnar verið í fyrstalagi, at gjaldstovan noktaði at tollavgreiða filmsinnflutning hjá slíkum persónum ella fyrítokum, sum ikki eru skrásett hjá filmseftirliti, ella í teimum forum innflutt varð uttanum skrásettar sølu/útleigu-fyrítøk og í øðrum lagi, at fyrítøk, sum aftaná 1. mai 1985 seldu ella leigaðu filmar út, sum ikki frammanundan vóru góðkendis av filmseftirlitinum og bóru tess eftirlitsvátan við møguligum aldursmarki, vóru meldaðar til lögregluna og samb. §10 í lógini og §7 í kunngerðini komu undir sekt við bót.

Men ásannandi at videoogramhandlarnir eru fjølgjadríg og vulgila ogv hesi seinastu árin, harav nógvir hava virkað í fleiri ár við heilt stórum vøruúrvali, meðan eingin lóg hevur verið á oknum, er givið at tað var ov hjartskygt at vænta at fáa allar filmar/videoogram í umfari í Føroyum undir filmseftirliti aðrenn 1. mai 1985.

Tá hartil kemur, at filmseftirlitið sjálvt í byrjanini ikki altið hevur megnað at arbeitt undan nóg skjótt, eins og nógvir videoogramhandlar hava vøru um bord á langfaraflotanum, hevur filmsseftirlitið ikki vilja gingið ov harliga fram í byrjanini, men givið sínum viðskiftafólki eina longsa freist til 1. juli 1985.

Til tað tíð skuldi tað bordið til hjá sovel videoograminnflytarum sum filmseftirlitinum at fingið slætt bord, men til tess krevst, at filmseftirlitið fær tilfarið til kaningarnar í

góðari tíð.

Samstundis sum filmseftirlitið hevur heitt á gjaldstovuna um samb. §6, 2. skt. í lógini ikki at tollavgreiða filmsinnflutning uttanum skrásettar útleigarar ella seljarar, hevur filmseftirlitið boðað fútanum frá um at biða við at gera nakað við tað, um onkir ósensureraðir filmar/videoogram fara tvørtur um handilsdiskin til fyribils 1. juli 1985, tá vit alto vænta at hava fingið avgreitt alt.

Tá verður mett, at viðskiftafólk filmseftirlitsins hava fingið nóg mangar áheitanir og nóg rúma tíð til at fáa síni viðurskifti í lag við filmseftirlitið, og aftaná ta tíð skulu sera goðar grundir vera fyri at sleppa undan ákæru, um lógin ikki verður fylgd.

Filmseftirlitið

Kavbátur vitjar Havnina

Ongar huldusögur eru longur at hoyra um fremmandar kavbátar. Hvørki her ella í hinum Norðurlondunum.

Men fyrrapartin í gjár kom ein veruligur kavbátur strúkandi gjøgnum Nólsoyarfjørð og legði at bryggju í Havn.

Kavbáturin er norskur

og eitur »Skolpen« og hevur einar 20 mans umborð. Sami bátur vitjaði her í februar í fjør saman við einum øðrum norskum kavbáti.

Endamálið við vitjanini er at keypa proviant, sleppa av við burturkast og at hvila manningina.

»Skolpen« verður her til

mikumorgunin. Tað er ikki nøkur almenn vitjan, og tí er heldur eingin skrá fyri vitjanina. Ætlanin er at gera onkra bussferð og kanska verður hondbótsdystur millum manningina og fólk av Marinustøðini.

Hvaðani »Skolpen« er komin, og hvagar hann fer, veit norsk konsulin í Føroyum, Danjal Magnussen, ikki at siga.

randi

Viðvíkjandi pallborðsfundinum í Norðurlandahúsinum um barnaansing

At børn mugu ansast, eru øll nokk samd um, men so er spurningurin hvussu og av hvørjum. Fyri mær er tað ógvuliga einfalt, børnini skulu ansast at foreldrunum, táið hesi eru heima. Meðan foreldrini eru til arbeiðis, skulu børnini ansast av pedagogum á stovnum, sum eru innrættaðir til tað sama. Tá ið man skal klippast, fer man til frisørin, skal blindtarmurin fjernast, fer man til læknan o.s.fr. So einfalt er tað! Eg veit onki um, at postboð plombera tenn — teir bera post út, tannlæknar plombera.

Ein nátturlig fylgja av hesum hevði verið, at Niels Pauli Danielsen prædikaði í eini kirkju og tók sær av jarðarfeðrum. Men nakað hevur hann tó við mold at gera, tí tað má vera tað, hann hevur í høvðinum. Hatta orðaskvaldrið um mammur og hormonir, ja, eg veit ikki, hvussu tað er hjá hinum áhoyrarunum, en eg havi ikki fingið strekt tærnar ordiliga út aftur enn.

N. P. D. skuldi farið til læknan og fingið fær eina resept uppá hormonir, men hann fær rimuligt onki gjørt fyri hasum kalda yvirblíkinum, sum hann stríðist við. Alvaratos N. P. D., brúka nú einaferð handan velduga heilan, sum tú sigur, tit mannfólk renna runt við. Tað er soleiðis, at um

heilaselurnar ikki verða brúktar, so skruppa tær inn, og ein litil aktivur heili man nokk vera betri at hava enn ein stóruskrumpiheili. Hugsa tær táið tú verður gamal og skalt á pleyguheim. Hvor skal tá vaska tær og mata teg, um allar konurnar eru heima ikkónum og baka pannukøkur. Eg havi nemliga ein lumskan mistanka um, at tað, tit ynskja, er ikki so nógvmamurnar heima hjá børnunum sum konurnar heima biðandi við dögverðanum til tykkara. Nei, tit menn við hasi meining, smeltið tit sjálvir tykkara garnatál. Mutter timir ikki longur, hon vil kvælast av hasum kókinum.

Tit bjóða okkum Kinder, Kirche und Küche (Hanus Andreasen) meðan tit sjálvir vilja hava Wein, Weib und Gesang! Hatta var tað týska, eingilskmenninir siga at »where there is a will there is a way«, og tað haldi eg vera kjarnuna í hesum tjakinum tú hin gamli Poul Michelsen. Tað er viljin, sum manglar, tit hava gott nokk viljan, men hann er óbrúkiligur í hesum sambandi. Tú sigur, at børnini eru tað dýrabarasta, vit eiga, hvi svikja vit tæy so so grundiga, sum vit gera! Ert tú klárur yvir, at eitt nýtt spæl hjá skúlabørnum eitur »at stíala slikk! Eg

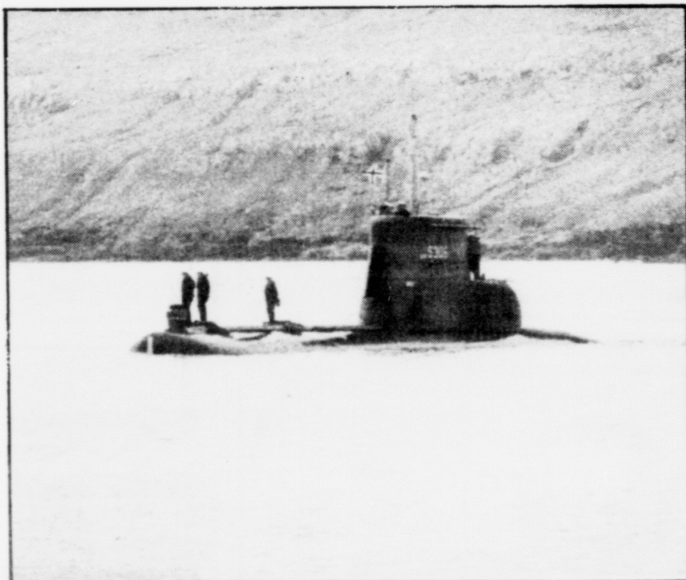
haldi, tú tvætla, táið tú slært foreldrini í høvðið við hasum gratisprinsippinum, hevur tú gloymt, at tað er nakað, sum eitur skattur.

Tey betala sgu sjálvi hasar stovnarnar. Eg gjaldi fleiri túsund krónur hvønn mánaða til tin at forvalta, hvað gert tú við tær? Eg fekk ongantið mitt barn í barnagarð, eg sliti ikki vegirnar við nokrum bili, eigi bert eini pinkulitil rotin hús og eina punkteraða súkklu.

EG VIL HAVA EITT FRITÍÐARHEIM TIL BARNIÐ HJÁ MÆR — OG TAÐ SKAL VERA NÚ!!!

P. S. Eg eri púra samd við Hans Birgir Hansen, tað finnst ongi ordilig mannfólk longur. Teir kunnu iki eingang forsyrja eini familju!

B. A.

Tit ringja
sosialurinn,
tlf. 11820
— vit skriva